

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

இது

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 9	உருத்ரோத்தகாரிஸ் வைகாசிமீ 1923ஸ்ரீ மேமீ	இதழ் 2
-----------	--	-----------

உள்ளுறை	பக்கம்.
மெம்ப்பொருள் நாயனார் புராண ஆராய்ச்சி	33
ஸ்ரீ இராமரும் இராவணனும்	42
“அவனன்றி யோரணுவ மனையாத”	54

இஃது

தேவகோட்டை

ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமராதன் செட்டியாரவர்களுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர் :

இருக்கம் - ஆநிமூல முதலியார்,
(Retired Accountant, Military Accts., Department)

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, எழுதினது, சென்னை.

சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1923.

நபாங்குலி உட்பட வருடச்சந்தா நபா ஒன்றரை.

மதிப்புரை

சருவ ஞானோத்தர ஆகமம் ஞானபாதம்

சிவாகமங்களின் சாரமாகவும் சித்தாந்த ஞான பொக்கிஷமாகவும் விளங்கும் இந்நூல் சைவ சாத்திரங்களை யாராய்ச்சி செய்யும் எவர்க்கும் இன்றியமையாததாம். இது வரையில் இது வடமொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் மூல நூலாகவே இருந்தமையால் இதின் அரும் பெரும் பொருளைத் தமிழர் அறிதலரிதாயிருந்தது. சித்தாந்த சாத்திரப் பிரசாரகராகிய ஸ்ரீமான் - பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்கள் இப்பொழுதில் இதற்கொரு விரிந்த பேருரை எழுதி யச்சிட்டு தமிழுலகத்திற்குப் பேருதவி செய்துள்ளார்கள். இவர்களுக்கு நாம் பெரிதும் நன்றி பாராட்டுகின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

சைவப்பிரசாரகம்

திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஞானியார் மடாதிபரவர்கள் வருடந்தோறும் 500 ரூபா உதவி செய்து ஒரு சைவப் பிரசாரகரை நியமித்து ஆங்காங்குச் சென்று சைவப் பிரசாரஞ் செய்விக்குமாறு ஸ்ரீமான் - S. T. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, B.A., L.T., அவர்களைக் காரியதரிசியாகக் கொண்ட ஒரு சபையைத் தாபித்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் பாராட்டற்பாலதாம்.

அறிவிப்பு

ஸ்ரீ அப்பய தீக்ஷிதர் அவர்களால் செய்யப் பெற்ற சிவார்ச்சனா சந்திரிகையும் அகோர சிவாசாரியரால் விபாக்யானம் செய்யப்பெற்ற அஷ்டப் பிரகாசனத்துள் தத்துவ பிரகாசிகை, தத்துவசங்கிரகம், தத்துவத்திரய நிர்ணயம், ஆகிய மூன்றும் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்றும் நம் முடைய சங்கத்தினின்றும் வெளியா யிருக்கின்றன. வேண்டுமோர் நமக்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவார்ச்சனா சந்திரிகை		...	ரூ. 1 0 0
தத்துவப் பிரகாசிகை, தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவநிர்ணயம்	...	...	„ 1 0 0
ஆகிய மூன்றும்	...	...	„ 1 0 0

தபாற்சார்ஜ் வேறு

இங்ஙனம்:

காரியதரிசி,

சிவாகமசங்கம், தேவகோட்டை.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவம்

மலர் 9	உருத்ரோத்தாரிஸ்ர வைகாசிமீ 1923ஸ்ர மேமீ	இதழ் 2
-----------	---	-----------

தேவாரம்

வெந்த நீறு விளங்க வணிந்திலர்
கந்தமா மல ரிண்டை புனைந்திலர்
எந்தை யேறுகந் தேறிய வண்ணலை
அந்தங் காணலுந் றாரங் கிருவரே.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராண ஆராய்ச்சி

கற்றான் மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்சினத்தாற்
செற்றவன் நன்னை யவனைச் செறப்புக லுந்திருவாய்
மற்றவன் தத்தா நமரே யெனச்சொல்லி வானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொரு ளாமென்று பேசுவரே.

சோழநாட்டிலே திருக்கோவலூரிலே மலையமா நாட்டாருக்கு அரசராகிய சிவபத்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வேதாகமங்களைக் கற்று அக்கல்வியின் மெய்ப்பயனாக இந்திரச் செல்வமும் எட்டுச்சித்தியும் கனவும் கானற்சலமும் போன்ற பொய்ப்பொருள்க ளெனவும் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளெனவும் உணர்ந்து, சிவனடியார் பத்தியால் ஒப்பற்று விளங்கினார். அதனால் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் மருள் அவரைவிட்டு நீங்கியது. அவர் மனத்தை விட்டு மருள் நீங்குதலும், ஐம்புலவேடரும் அவர் மனக்கோயிலை விட்டகல, காடுகிடைய சுடலைப் பொடி பூசி அடியவர் உள்ளங்கவர் கள்வனாகிய இறைவன் தியானமும், அவன் அடியவர் திருவேடமுமே அவர் மனதைக் கோயிலாகக் கொண்டன. அதனால் அவர் தமது உடல் பொருள் உயிர் என்னும் இம்முன்றும் சிவனடியார் உடைமைகளென மதித்து

அவர்கள் ஏவின செய்தலும் அவர்கள் விரும்பின எப்பொருளையும் இல்லையென்னுமலீதலுமே அவர் மெய்த்தொழில்களாயின. இராச்சிய பரிபாலனம் முதலிய ஏனைய தொழில்களெல்லாம் அவரிடத்தில் வெறும் நாடகமாத்திரமா யிருந்தன. அதனால் அவர் மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்றழைக்கப்படுவா ராயினார்.

அவர் தாம் மாத்திரம் அவ்வாறு பத்திசெய்தாற் போதுமென்று திருப்தி யடைந்திராது, உலகடங்கலும் சிவவேடமே மெய்ப்பொரு ளென்றுணர்ந்து வழிபட்டுய்ய வேண்டுமென்று, அவ்வாறு பத்திசெய்யாத பகையரசரைவென்றும், சிவாலயங்களில் நித்திய நைமித்திகங்களைக் குறைவற நடாத்துவித்தும், திருநீற்றின் மகிமைகளை உணர்த்தும் உபரிஷத்துக்களையும், இதிகாசங்களையும் புராணங்களையும் ஒது வித்தும், எங்கும் திருநீற்று நெறி தழைத்தோங்குமாறு செய்வார். அவர் தமது திருமேனி எங்கும் திருநீறு தரித்துத் தம்மை நீறுபூத்த நின்மலச் சிவமாகப் பாவித்து மகிழ்வார். சிவனடியார்களின் பூதி சண்ணித்த புண்ணிய வடிவங்களைக் கண்களாரப் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமாவார். தம்மிடம் சிவவேடம் பூண்டார் யாவர் வரினும் அவரைத் தடைசெய்யாது வணங்கித் தம்மிடம் செல்ல விடும்படி அரண்மனை வாயிற் காவலாளர்கட்குப் பல முறையும் கட்டளையிடுவர்.

அவர் அவ்வாறு ஒழுகும் நாளில் முத்திராதன் என்னும் முத்தி நெறி யறியாத மூர்க்கனாகிய வேறோரசன் அவரைப் பகைத்து அவரோடு போர்புரிந்து பலமுறை அபஜெயமடைந்து புறங்காட்டி யோடினான். (மெய்யைப் பொய் எங்ஙனம் வெல்லும்?). அவன் அவரை யுத்தஞ் செய்து வெல்லமாட்டாமையால் அவரைக் கபடமாகக் கொல் லத் தீர்மானித்து, அன்பரை வசிகரிக்கும் வெண்ணீற்றைச் சரீரமெங் கும் பூசி, பார்ப்பவர் “இப்பெரியார் படையேறினும் ஏடது கைவிடாத பரமயோகி போலும்” என்று எண்ணுமாறு வேடம்பூண்டு உடைவா ளொன்றை மறைத்து வைத்த கவளியொன்றைக் கையிலேந்திக் கொண்டு திருக்கோவலூரை யடைந்து நாயனாருடைய அரண்மனை வாயிலை யடைந்தான். மெய்ப்பொருளுபயனார் தங்களுக்கிட் டிருக்கும் கட்டளையின்படி வாயிற்காப்போர் அலனை அஞ்சலித்து வணங்கி உள்ளே செல்ல விட்டார்கள். அவன் மற்ற வாயில்களையும் அப்படியே கடந்து சென்று இறுதி வாயிலையடைந்தபோது, அவ்வாயிற் காப்போ னும், கண்ணை யிமைகாப்பது போல் மெய்ப்பொருள் நாயனரைக் காப்பவனுமாகிய தத்தன் என்பவன் அவ்வேட தாரியை நோக்கி, “இப்பொழுது அரசர் நித்திரை செய்கிறார். இது நீர் அவரைக்

காணத்தக்க சமயமன்று. நீர் சமயமறிந்து போகவேண்டும்” என்று சொல்லி அவனை உள்ளே செல்லவிடாமல் தடுக்க முயன்றான்.

முத்திராதன் தத்தனை நோக்கி “அடா, நான் அரசனுக்கு ஞான சாத்திரோப தேசஞ் செய்யப் போகின்றேன். என்னை நீ தடுத்தால் என் கோபத்துக்கும் சாபத்துக்கும் இலக்காவாய்” என்று சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே றுழைந்தான். தத்தனுக்கு அவனிடத்தில் சந்தேகமிருந்தும், நாயனார் கட்டளைக்கு அஞ்சி அவனைத் தடுக்கமாட்டாமல் மறைவாயிருந்து அவன் செய்கைகளை நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன் உள்ளேசென்றபோது நாயனார், தமது பத்தினியார் பக்கலிலிருக்க, கட்டிலில் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தார். அதனைக் கண்டும் அவன் சமீபத்திற் சென்றான். பத்தினியார் தமது பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாகையால் அவனைச் சினந்து தூரத்திவிடாமல், உடனே மெய்ப்பொரு ணுபனூரை யெழுப்பினார். நாயனார் நித்திரைவிட்டு முழுந்து சைவப் பழம் பழுத்துக் கை வந்ததுபோல் தம்முன் நின்ற முத்திராதனைக் கண்டார். கண்டு கட்டிலை விட்டிறங்கி மெய்ப்மறந்து வணங்கி “தேவரீர் அடியேனிடம் இவ்வளவு உரிமை பாராட்டி யாட்கொள்ள இவ்விடம் எழுந்தருள் என்ன மாதவம் செய்தேன்” என்றனர். முத்திராதன் “உங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே அருளிச் செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்தும் காணப்படாத ஓர் ஆகமத்தை உமக்கு இப்போதே போதிக்கும்படி கொண்டுவந்தேன்.” என்றான். முத்திராதன் வஞ்சவேடம் பூண்டவனாதலால், அவன் சொல்லும் மனமும் அவ்வேடத்திற் கொத்தனவாயில்லை. ஆதலால் அவன் வாயினின்றும் “உங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன்” என்னுஞ் சொற்கள் வந்தனவேயன்றி “நங்கள் கடவுளாகிய சிவபெருமான்” என்னுஞ் சொற்கள் வரவில்லை. அவன் அவ்வாறு கூறியும், நாயனார் வேடமே பொருளெனக் கொண்டவராதலால் அவன் சொல்லையும் எண்ணத்தையும் பொருட்படுத்திச் சீர்தூக்கவில்லை. அவர் அவனை நோக்கி, சுவாமி நம் இறைவன் கூறியருளிய வேதம், ஆகமம் என்னும் இரண்டும் தம்முள் ஒன்றோடொன்று மாறுபடுவன வல்ல. வேதமே சிவாகமம், சிவாகமமே வேதம். ஆனால் வேதம் மூலமும் சிவாகமம் அதன் பாடியமுமாம். வேதம் ஆன்மாக்களின் பக்குவா பக்குவங்களுக்கேற்ப அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்களைக் கூறுவது. ஆகமமோ சத்திரிபாதர்க்குச் சரியை கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களையும் அவற்றால் அடையக்கூடிய ஒப்பற்ற பரமுத்திப் பயனையும் கூறுவது. இறைவன்

வேதங்கள் ஐயாவென வோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனும், ஆகமமாகி நின்றண்ணிப்பவனுமா யிருக்கின்றான். ஆரணமாகிய மார்க்கத்தில் ஆகமமாகிய தூரகதத்தையூர்ந்து சென்றாலன்றி பரமான்ரதப் பரமுத்தியாகிய இராசதானியை யடைதல் கூடாது. ஆதலால் தேவரீர் அடியேன் உய்யுமாறு கருணைகூர்ந்து கொண்டுவந்த ஆகமத்தை உபதேசித்தருளுக” என்றனர்.

முத்திராதன் நாயனாரை நோக்கி, “இச்சாத்திரத்தை நீர் மாத்திரம் தனியாயிருந்து கேட்டல் வேண்டும்” என்றான். நாயனார் தமது பத்தினியாரை அந்தப்புரத்திற்குப் போம்படி கட்டளையிட்டனர். பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகல மாதலானும், கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை யாகையாலும் கபடமற்ற அவ்வம்மைபார் யாதொரு சந்தேகமுமின்றி அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினார். ஆனால், தத்தன் மாத்திரம், இறைவன் அடியவரீது வைத்துள்ள கருணை மிகுதியால் பித்தராயிருப்பது போல், நாயனார் சிவ வேடத்தின்மீது வைத்த அன்பின் மிகுதியால் பித்தராயிருப்பதை நீனைந்து அவருக்கு யாது தீங்கு சம்பவிக்குமோவென வையுற்றிருந்தான். தமது மனைவியார் அவ்விடத்தைவிட்டகன்றபின் நாயனார் முத்திராதனை உயர்வாகியதோர் ஆசனத்திலிருத்தித் தாம் கீழே இருந்துகொண்டு “இனி அருளிச் செய்யும்” என்றனர், முத்திராதன் என்னும் பொருந்தாப் பெயர் படைத்த வப்பாதகன் தன்கையிலிருந்த வஞ்சகக் கவளியை மடியின் மேல் வைத்துப் புத்தகம் அவிழ்ப்பவன்போல அவிழ்த்து, அன்பேயுருவாய்த் தன் முன் தலைவணங்கி நின்ற நமது நாயனாரை மறைத்து வைத்திருந்த உடைவாளினுற் குத்தினான். அவன் அவ்வாறு செய்தும் நாயனாருக்கு அவன் மீது சிறிதும் கோபம் உண்டாகவில்லை. அப்பொழுதும் அவர் வேடமே பொருளென வணங்கிச் சாய்ந்தார். தன் மனசை அவர் மீதே செலுத்திய தத்தன் உடனே உள்ளே புகுந்து அவனைத் தன்கைவாளால் வெட்டப்போனான். அப்போது முந்திராதன் உடைவாளாற் குத்தப்பட்டு உடம்பெல்லாம் உதிரஞ் சொரியச் சாய்ந்து விழுகின்ற மெய்ப்பொருள் நாயனார் அவனைத் தமது புகழைப்போல் நீண்ட கரத்தால் தடுத்து, “தத்தா, இவர் நம்மவர்; என் பிறவிப் பிணியைப் போக்கி யாட்கொள்ள வெழுந்தருளிய சிவனடியார்; இவருக்கியாதொரு இடையூறும் செய்யலாகாது” என்றனர். தத்தன் நாயனாருக்கு நேரிட்ட ஆபத்திற்கு வருந்திப் பதைத்து அவரைத் தலையால் வணங்கி யெடுத்துத் தன் கரங்களிற்றாங்கி “ஐயனே இனி அடியேன் செய்ய வேண்டிய குற்றேவல் யாது” என்றான். நாயனார் தத்

தனை நோக்கி “வழியிலே இப்பெரியாருக்கு எவரும் இடையூறு, செய்பாதபடி இவரை யழைத்துக்கொண்டு போய் விட்டுவா” என்றனர். அப்படியே தத்தன் முத்திராதனை யழைத்துக்கொண்டு போய் பொழுது அப்பாதகன் செய்கையை அறிந்து பலர் அவனைக் கொல்லும்படி சென்று சூழ்ச்சூழ அவர்களெல்லாரையும் “இந்தச் சிவபத்தருக்கு ஒருவரும் இடையூறு செய்பாதபடி இவரை யழைத்துக் கொண்டுபோய் விடும் பொருட்டு இராசாவே எனக்குக் கட்டளையிட்டார்” என்று சொல்லித் தடுத்தான். அவர்களெல்லோரும் நாயனருடைய அடியார் பத்திப் பெருக்கையும், தத்தனுடைய இராஜ விசுவாசப் பெருக்கையும் பராக்கிரமத்தையும் அறிந்தவர்களாதலினால், தத்தனுடைய சொல்லைக்கடக்க அஞ்சி நீங்கிப்போனார்கள். தத்தன் அவனை அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக் கடந்து சென்று, அவனுக்குரிய காட்டு வழியிலே அவனை விட்டு, நகரத்துக்குத் திரும்பி, சிவ வேடம்பூண்ட முத்திராதனை யாதொரு இடையூறு வராமல் அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்ட சமாசாரத்தைக் கேட்பதற்கு விரும்பி முன்னேயே நீங்கி விடக்கூடிய உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மெய்ப்பொரு ணையனருக்கு முன் சென்று, வணங்கி நின்று “சிவபத்தரை இடையூறின்றி கொண்டுபோய் விட்டேன்” என்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட மெய்ப்பொருள் நாயனார் களிகூர்ந்து “இன்றைக்கு நீ எனக்குச் செய்த உபகாரத்தை வேறார் செய்யவல்லவர்!” என்று சொல்லி, பின்பு தமக்குப் பின் அரசாளுதற்குரிய குமாரர்களையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் நோக்கி, சைவாகம விதிப்படி திருநீற்றின்மீது வைத்த அன்பு நெறியைப் பாதுகாக்கும்படி போதித்து, கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்தருளுகின்ற சபாநாதரைத் தியானம் பண்ணினார். அப்பொழுது சபாநாதர் மெய்ப்பொருள் நாயனருக்குத் தோன்றி அவரைத் தமது, பரமானந்தப் பதமலர் நீழலிற் சேர்த்தருளினார்.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் சரித்திரமானது “எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி—யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோது உகந்தடிமைத்திற நினைந்தங் குவந்து நோக்கி—இவர் தேவரவர் தேவரென்று சொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக்—கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றப் பூர் நடுதிறையைக் காணலாமே” என்னும் தமிழ் வேதப் பனுவலுக்கு உதாரணமா யிருக்கிறது. இதில் “எவரேனுந் தாமாக” என்றது எக் குலத்தினராயினும் ஆகுக, எத்தொழிலைச் செய்பவராயினுமாகுக, தம்

மினும் முதிர்ந்தவராயினுமாகுக இளைஞராயினுமாகுக, அரசராயினுமாகுக யாசகராயினுமாகுக, நட்பினராயினுமாகுக பகைவராயினுமாகுக என்றபடியும், இவ்வேத வாக்கியத்தின்படியே மெய்ப்பொருள் நாயனார் பகைவன் சிவவேடம்பூண்டு வஞ்சித்துத் தம்மை உடைவாளாற் குத்தியபோதும் அவனைப் பகைவனென் றெண்ணுமலும், சிறிதும் மனந் துளங்காமலும் வேடமே பொருளாக மதித்து அவனை வணங்கி நின்றார். அவர் அவ்வாறு வேடமே பொருளென வழிபட்ட மையால் அவர் நெஞ்சினுள்ளே இன்பக் கடலாகிய இறைவனார் வீற்றிருந்தருளினார். ஆதலால் அவர் திருமேனிக்கு முத்திராதன் செய்த திங்கினால் மனம் வாடாமல் இன்ப மயமாகவே இருந்தது. கடைசியாக அவ்விற்ப வெள்ளமானது உள்ளத்தினளவாக அடங்கி நில்லாமல் பொங்கி உருவாகிக் குனித்த புருவமும், கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும், பனித்த சடையும் பலளம்போல் மேனியிற்பால் வெண்ணீறும், இனித்தமுடைய வெடுத்த பொற்பாதமும் மாதொரு பாகமும் தோன்ற வெளிப்பட்டிக் கண்களையும் கரசரணுதியாய ஏனைய அவயவங்களையும் இன்ப மயமாக்கியது.

வஞ்சவேடதாரிகளா யிருப்பினும் அவர்களையும் மெய்யன்பர்கள் வணங்குதல் வேண்டும் என்பதை இச்சரித்திரம் அறிவுறுத்துகின்ற தெனச் சிலர் மயங்கவுங் கூடும். வஞ்சவேடதாரிகளை வணங்குதல் வேண்டுமென யாண்டும் விதிக்கப்படவில்லை. சிவபத்தி மிகுந்தவர் களுக்குச் சிவவேடம் பூண்டவர்களின் குணங் குற்றங்கள் தோன்றாமல் வேடமே பொருளாகத் தோன்றும் என்பதையே இச்சரித்திரம் அறிவுறுத்துகின்றது. காமுகராயினுர்க்குத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட காமக்கழத்தியின் குணங்குற்றங்கள் தோன்றாமல் அவள் காட்சியும் புணர்ச்சியுமே பொருளெனத் தோன்றுமாறுபோல, மெய்யன்பு மேலிட்டவர்களுக்குச் சிவசின்னந் தரித்தவர்களின் குணங்குற்றங் கள் தோன்றாமல் வேடமே பொருளெனத் தோன்றும்.

சிவசின்னந் தரிப்பவர்களை குணங் குற்றங்கள் கருதாது வேட மாத்திரமாகக் கண்டு வழிபடுவோர்க்கு அவர்கள் அன்பின் அளவாக பலனளிப்பவன் அவ்வன்பே யுருவமாய் வெளிப்படும் சிவபெருமானே. ஆதலால் கல்வி யறிவொழுக்கங்கள் இல்லாதவர்களையும் வேட மாத்திரத்தால் பண்டாரங்களென்று வழிபடும் வழக்கம் நம்மவர்களிடத் தில் தொன்று தொட்டு நிலவுகின்றது.

பூத பைசாசங்களையும் திருநீறு வசப்படுத்துதலால், அது மெய்யன்பரை வசப்படுத்துதல் அதிசயமன்று. வஞ்ச நெஞ்சக்கள்வரும்

மெய்யன்பரைத் தம் வசப்படுத்தற்குத் திருநீறு சாதனமாயிருந்தற் பற்றி போலும் எமது திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார் “காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசி எனதுள்ளங் கவர் கள்வன்” என்றருளிச் செய்தனர்.

சிலர், “மனம் பரிசுத்தமாயிருந்தாற் போதும். மனப்பரிசுத்த மில்லாதபோது நீறு பூசுவதினாலும் உருத்திராக்க மணிவதினாலும் பயனில்லை” என்று கூறி, பூதி ருத்திராக்கதாரணத்தை நிந்திக்கிறார்கள். மனச்சுத்தம், வாக்குச்சுத்தம், காயச்சுத்தம் என்னும் இம் மூன்றினுள் மனச்சுத்தமே மிக மேலானதாயினும் காயச்சுத்தம் வாக்குச்சுத்தத்தின் வழியாகவே மனச்சுத்தமும் உண்டாகும். இம்மூன்று கரணச்சுத்தமும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாகவும் ஒன்றுக் கொன்று காரண காரியமாகவும் ஏக காலத்தில் உண்டாவனவாம். ஒரு வன் மனம் சுத்தமாயிருப்பின் அவன் சொல்லும் செய்கையும் சுத்தமாயிருக்கும். மனச்சுத்தத்தைக் கண்ணினுற் காண இயலாது. அவன் செய்கையையும் சொல்லையும் கொண்டே அறியக்கூடும். “புறத் தூய்மை நீரானமையும் அகத்தூய்மை, வாய்மையாற் காணப்படும்,” “அன்புக்குமுண்டோ வடைக்குந் தாழார்வலர், புன்கணீர் பூசற நும்,” “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்” என்பன வாதியாய பொய்யாமொழிகள் மனம் வாக்குக்காயங் களாகிய கரணங்கள் மூன்றும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன வென்பதைப் புலப்படுத்தும்.

இராஜசேவையில் விருப்பமுடையானொருவன், அச்சேவைக்கு விதித்த சின்னங்களைத் தரித்தல் இன்றியமையாதவாறுபோல சிவ பெருமானுக் காட்செய்யும் விருப்பமுடையார் அவர் அருளிச் செய்த வேதாசனங்களில் விதித்த சிவசின்னங்களைத் தரித்தல் இன்றியமையாததாம். இராஜ சின்னங்களைத் தரிக்காதவர்கள் இராஜ சேவைக்கு அருகராதலில்லை. அதுபோல் சிவசின்னந் தரிக்காதவர்கள் சிவ சேவைக்கு அருகராதலில்லை. அவர் மனமும் பரிசுத்தப்படுதலில்லை. அதுபற்றியே,

காணீர் கதியொன்றுங் கல்லீரொழுத் தஞ்சும் வல்லவண்ணம்
பேணீர் திருப்பணி பேசீ ரவன்புக ழாசைப்பட்டிப்
பூணீ ருருத்திரசாதனம் நீறெங்கும் பூசுகிலீர்
வீணீ ரொளிதோ மருதப் பிரான் கழல் மேவுதற்கே.

எனப் பட்டினத்தடிகளும்,

“வெண்ணீரணிகிலா தவரைக் கண்டா லம்ம நாமஞ்சு மாறே” என் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் அருளிச் செய்தார்கள். “நீறில்லாநெற்றி பாழ்” என்று ஓளவையார் அருளிச் செய்ததும், “திக்கபஸ்ம ரஹிதம்பாலம்” (அதாவது பஸ்மதாரணம் பண்ணாத நெற்றியைச் சுடுக) என உபநிடத்து ஒதுவதும் அதுபற்றியே.

மெய்யன்பால் மனம் பரிசுத்தமாம். மெய்யன்பு புண்ணியத்தின் பயனும். புண்ணியம் பதிபுண்ணியம் பசுபுண்ணியம் என இருவகைப் படும். பசுபுண்ணியத்தால் சொர்க்காதியோகமுண்டாம். பதிபுண்ணியம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நால்வகைப்படும். சரியை யில் மனம் அரும்பும். கிரியையில் மலரும். யோகத்தில் காய்க்கும். ஞானத்தில் பழுக்கும். ஆதலால் மனச்சுத்த முண்டாதற்குச் சரியை யாதிகள் இன்றியமையாதனவாம். சரியையாதிகளுக்குச் சிவசின்ன தாரணம் இன்றியமையாததாம்.

பொய்வேடம் பூண்டவர்களுக்கும் சிவசின்ன தாரணம் பயனளிக்கும் என்பது ஆன்றோர் துணிபாம். வஞ்சிக்க வேண்டிச் சிவவேடம் பூண்டார் பலர் மெய்யன்பர்களின் பாவனை விசேடத்தாலும், கூட்டுற வாலும் மெய்யன்பராகத் திருந்திய சரித்திரங்களும் பலவுள்.

சிதம்பர மும்மணிக்கோவை.

செய்தவ வேட மெய்யிற் றுங்கிச்
கைதவ வொழுக்க முள்வைத்துப் பொதிந்தும்
வடதிசைக் குன்றம் வாய்பிளந் தன்ன
கடவுள் மன்றிற் றிருநடங் கும்பிட்
டுய்வது கிடைத்தனன் யானே யுய்தற்
கொரு பெருந்தவமு முஞற்றில னுஞற்ற
தெளிவிற் பெற்ற தென்னெனக் கிளப்பிற்
கூடா வொழுக்கம் பூண்டும் வேடங்
கொண்டதற் கேற்பின் றெண்டரோடு பயிறலிற்
பூண்டவங் வேடங் காண்டொறுங் காண்டொறு
மின்னிலை யென்னிடத் துன்னி யுன்னிப்
பன்னு ணைக்கின ராகவி னன்னவர்
பாவனை முற்றியப் பாவகப் பயனியான்
மேவரப் பெற்றனன் போலு மாகவி
னெவ்விடத் தவருனை யெண்ணினர் நீயுமற்
றவ்விடத் துனையெனற் கையம்வே றின்றே.

அதனால்

இருபெருஞ் சுடரு மொரு பெரும் புருடனு
மைவகைப் பூதமோ டெண்வகை யுறுப்பின்

மாபெருங் காயந் தாங்கி யோய்வின்
 தருண்முந் துறுத்த வைந்தொழி னடிக்கும்
 பாமானந்தக் கூத்த கருணை யொடு
 நிலையில் பொருளு நிலையியற் பொருளு
 முலையாமாபி னுளங் கொளப் படுத்திப்
 புல்லறி வகற்றி லல்லறிவு கொளீஇ
 யெம்ம னேரையு மிடித்துவரை நிறுத்திச்
 செம்மை செய்தருளத் திருவுருக் கொண்ட
 நற்றவத் தொண்டர் கூட்டம்
 பெற்றவர்க் குண்டோ பெறத்தகா தனவே.

சிலர், “வேடநெறி நில்லார் வேடம் பூண்டென் பயன்” என்
 னும் திருமுலர் திருமந்திரத்தையும், இதுபோன்ற பெரியார் மொழி
 களையும் எடுத்துக்கறித்து, நல்லொழுக்க மிருந்தாற் சாலும். பூகி, ருத்
 திராக்கங்களைத் தரிப்பது அனுவசியமென்பர். திருமுல நாயனார்
 முதலிய பெரியோர்கள் நீறு பூசுவோர் பூசு நீறுபோல் உள்ளும் புனி
 தராயிருத்தல் வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த வேண்டி அவ்வாறு
 கூறினரேயன்றிச் சிவசின்னதாரணம் அனுவசியமென ஒருபோதும்
 கூறவில்லை. திருமுல நாயனார் முதலிய பெரியோர்கள் அருளிச் செய்த
 நூல்கள் சிவசின்னதாரணத்தைப் பெரிதும் போற்றும் நூல்களாம்.
 அந்நூல்களை முற்றிலும் ஆராயாது ஏகதேசத்தனவாகிய செய்யுட்
 களை மாத்திரம் எடுத்துக்கூறிச் சிவசின்னதாரணத்தை மறுத்தல்
 “கற்றதனாலாய பயனென் கொல் வாலறிவ, னற்றாடொழாஅ ரெனின்”
 என்னும் திருக்குறட்பாவில் “வாலறிவ னற்றாடொழாஅ ரெனின்”
 என்னும் பிற்பகுதியை விட்டு “கற்றதனாலாய பயனென்” என்னும்
 முற்பகுதியை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறி “திருவள்ளுவ நாயனார்
 கல்வி கற்பதனால் பயனில்லை யென்று கூறினார்” என்று கூறுவதோ
 டொக்கும். “வேட நெறி நில்லார் வேடம் பூண்டென் பயன்” எனக்
 கூறிய திருமுல நாயனாரே.

காங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
 மங்காமற் பூச மகிழ்விரே யாமாயிற்
 நங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
 சிங்கார மான திருவடி!சேர்வரே.

என்றும் அருளிச் செய்தனர். இத்திருப்பாட்டில் திருநீறானது தரிப்
 பவர் சரீரத்தைப் பாதுகாக்கும் இரட்சையாயிருப்பது தோன்ற
 “கவசத் திருநீற்றை” என்றார். உலகத்தில் மங்கிமாளாமல் பொங்

கிப் பொலிய வேண்டுவார்க்குத் திருநீற்றுத்தாரணம் இன்றியமையாத தென்பார் “மங்காமற் பூச” என்றார். இறைவனுக் காட்பட்டிற்று மாந்திருத்தலாகிய பெருஞ் செல்வத்தைக் கண்களார்க் கண்டும், நீறு பூத்த நின்மலச் சிவமாகத் தம்மைப் பாவித்தும் அடியவர் மகிழ்ச்செய்வது திருநீற்றுத்தாரணம் என்பது தோன்ற “மகிழ்வீரேயாமாயில்” என்றார். விபூதி தாரணத்தால் இம்மையில் தீவினை நீங்கி இன்பமுண்டாம் என்பதும், அம்மையில் சிவகதியும் சிவசாயுச்சியமுமாய் பரமுத்தியும் உண்டாம் என்பதும் தோன்ற “தங்கா வினைகளும் சாருஞ் சிவகதி, சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே” என்றனர்.

மெய்ப்பொரு ணாயனர் பத்தரினத்துப் பித்தராயிருந்தன ரெனினும், பகையரசரை வெல்வதில் மிகு பராக்கிரமசாலி என்பது தோன்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் “வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப் பொருளுக்கடியேன்” என்றருளினார். “மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத்தாம் தம்—தகுதியால் வென்றுவிடல்” என்னும் திருக்குறளுக்கிணங்க, முத்திராதன் பொய்வேடம் பூண்டு தம்மை வாளாற்குத்திய போதும் நாயனர் அவன் செய்கையைப் பொருட்படுத்தாது வேடமே பொருளெனக்கொண்டு அவனை வணங்கினமையால், அவனுக்குத் தோற்றவர் ஆகாமல் அவனைத் தம் தகுதியால் வென்றவராயினர். அவனை மாத்திரமோ, இம்மாயப் பிரபஞ்சத்தையே வென்றவராயினர். அவ்வெற்றியானது, கோடிப் புறப்பகைவரை வெல்லும் வெற்றியினும் பார்க்க மிகப்பெரிய வெற்றியாமாதலால் திருநாவலூர்ப் பெருநாவலர் அவ்வாறு அருளிச்செய்தன ரெனினும் அமைபும்.

இதுவரையில் கூறியவாற்றால் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளென்பதும், சிவவேடமின்றிச் செய்யுஞ் சிவபூசை சிவபூசையாகாதென்பதும், விபூதிதாரணமின்றிச் செய்யும் எக்காரியமும் சுபகாரியமாகாதென்பதும் புலனாம்.

— பத்திராதிபர்.

புரீ இராமரும் இராவணனும்

சென்ற பிப்ரவரியீ் ௨௮-ந் தேதியில் வெளியான ௧௯-ம் இதழ் சைவ பரிபாலனப் பத்திரிகையின் ௨-ம் பக்கத்தில் தமிழ் நாட்டுப் பெருமை யென்னுந் தலைப்பின் கீழ் நமது நண்பர் திருவாளர் - துடிசை கிழார் சிதம்பரனாரவர்கள் சில எழுதியிருப்பதில் இராமாயணச் சரித்திரம் சங்கிரகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் தாடகை, சூர்ப்பநகை, இராவணன் இவர்கள் தமிழ் நாட்டை அரசு புரிந்தவர்களென்றும்

இவர்கள் நாடுகளைக் கைப்பற்ற ஆரியர்கள் (இராமரும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும்) ஆரிய அகத்தியன் விஸ்வமித்திரன் ஆதிய சந்திராச வேடதாரிகளை ஒற்றர்களாக விவாதத் தமிழ் நாட்டுக்கு அனுப்பி அந்நாட்டு வளப்பங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அந்நாடுகளில் அரசு புரிந்த நிரபராதிகளாகிய தாடகையைக் கொண்டும் சூர்ப்பநகையை மானபங்கப்படுமாறு துன்புறுத்தியும் மகா சுத்த வீரனான வாலியை மறைந்து நின்று கொண்டும் இராவணனை அவன் தம்பியாகிய சகோதரத் துரோகியைக் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு கொண்டும், இவ்வாறு ஆரியர்கள் (இராமன்) நந்தமிழ் நாடுகளைக் கைப்பற்றினார்களென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதக் கொள்கையுடையோரில் சிலர் பின்னுந் சொல்வதாவது சீதாபிராட்டியாரை இராவணன் தூக்கிப் போனது யுத்தகாலத்தில் மாற்றுகைய அரசன் மனைவியை மாற்றுகைய மாற்றொரு அரசன் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு போவது பண்டைய வழக்கமென்றும் அதனால் இராவணன் செய்தது அநீதி அல்ல வென்றும் சீதையை இராவணன் கொண்டுபோய் என்ன செய்தான் எனில் அந்தம்மாள் கற்புக்குப் பழுது நேரிடாதபடி பெண்கள் காவலில் வைத்திருந்தானென்றும், தானும் அவள் சம்மதமன்றி அவளோடு சினேகம்புரிய எண்ணங்கொண் டிருந்திலனென்றும் சில குமார்க்கங்களை யுங் கூறுவார்கள். இக்கொள்கை யார் சுமார் ௨௫-ஆண்டுகளாகத்தான் நந்தமிழ் நாட்டில், தலையெடுத்திருக்கின்றார்கள். இவ்விஷயம், ஆராய்ச்சி மலிந்த இக்காலத்தில், தமிழர்களில் சைவர்களாகிய நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது அத்தியாவசியமே.

௨. இராமயணம் கிரேதாயுகத்தில் நடந்தது-சூ-௫ ஆண்டு கட்டு முன் நடந்ததுபோல நம் நண்பர் சொல்லுகின்றார்கள். அப்படியே வைத்துக்கொள்ளலாம். இராமருக்கு முன் அவர் மூதாதையார் பலர் ஆதித்தன் முதல் தசரதன் ஈறாக அயோத்தியென்கின்ற ஆரிய நாட்டில் அரசுபுரிந்ததாக இராமாயணம் - பதினெண் மகா புராணங்களில் ஒன்றாகிய கூர்மபுராணம் ஆதிய கூறாநின்றன. அவர்கள் காலத்திலும் நந்தமிழ் நாடுகள் தமிழ் அரசர்கள் அரசாட்சியில் இருந்தவைகளே. அவ்வாரிய அரசர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆசை வைத்து யுத்தத்திற்கு வாராதிருந்தும் சூரியவம்ச மன்னர்களில் இறுதிக்காலத்தான இராமர் தமிழ்நாடுகளைக் கைப்பற்ற யுத்தத்துக்கு வந்ததாகச் சொல்வதும் விரிந்தே. தமிழ் நாடென்பது தெற்கு கன்னியாகுமரி முதல் வடக்கு கோதாவரிநதி தீரம் வரைக்குமே அக்கால மிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்நாடுகளை அரசாண்ட தமிழ்

அரசர்கள் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள். இவர்கள் நாடுகளுக்குத் தெற்கே சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த ஒரு தீவில் அரசாட்சி புரிந்தவன் இராவணன். சேர, சோழ, பாண்டியர் நாடுகளைக் கடந்தும் கடலைக் கடந்தும் இராவணன் நாட்டுக்குப் போகவேண்டும். நம் தமிழ்நாடுகளைக் கைப் பற்றுதலே இராமர் (ஆரியர்) கருத்தாயிருந்தால் சேர, சோழ, பாண்டியர்களிடம் எவ்வித விரோதமுங் கொள்ளாது இந்நாடுகளையெல்லாம் ஐக்கிய உடம்பாடாகக்கொண்டு அவைகளைக் கடந்து, சமுத்திரத்தில் எவ்வாறு ஆக்கப்பட்டதோவென மனத்தினாலும் ஆராய்வதற்கும் எட்டாத ஆணைபோட்டு அதின்பேரில் நடந்து சென்று இராவணன் நாட்டை அபகரிக்கப்போனதாகச் சொல்வதும் விரந்தையிலும் விரந்தையே. இது நிற்க,

இராவணன் நாடு காவிரி, பொருளை ஆதிய புண்ணிய நதிகள் பாய்ந்து எல்லா வளங்களிலுஞ் சிறந்து சேர சோழ பாண்டியர்கள் ஆண்ட நம் தமிழ் நாடுகளிற் சிறந்ததா - இலங்கையில் ஒரு புண்ணிய நதிதானுண்டோ? உணவுக்குரிய செஞ்சாவி நெற்கள் ஆதியதானுண்டோ? ஒப்பற்ற பல சைவ, வைணவ திவ்விய பரிசுத்த தலங்கள் தாமுண்டோ? இவைகளெல்லாம் ஏராளமாய் நிறைந்திருக்கும் செந்தமிழ் நாடுகளை விட்டுவிட்டு கடும் மலையும் உப்புத் தண்ணீரும் நிறைந்திருக்கும் சிங்களபாஷைக் குரியதும் எளிதில் போகக்கூடிய தல்லாததுமான இலங்கையைப் பற்றிக்கொள்ளவா இராமருக்கு ஆசை புண்டாயிற்று. இலங்கை செழிப்பான நாடாகவே வைத்துக் கொள்வோம். கடும்போர் புரிந்து ஜெயம்பெற்ற இராமர் அந்நாட்டைத் தாம் அரசுபுரிந்தாரா? தமக்குக் கண்மணிபோன்ற சகோதரர் மூவருண்டே; அவர்களில் யாருக்காவது கொடுத்தாரா? தம் பந்துவர்க்கங்களில் யாருக்காவது கொடுத்தாரா? தம்மோடு போர்புரிந்து மாண்ட இராவணன் தம்பிக்கே கொடுத்தார். எதனால்? தர்மநீதியைக் கைப்பற்றினவ ராதலால், கடுங்கோலரசனை நீக்கி அவன் மரபிலுள்ளவனையே அந்நாட்டுக்கு அரசாணக்கினார். இச்செம்மை நெறியையே நம் காருண்ய தர்மநீதி தவறாத ஆங்கில மன்னர்களும் கைப்பற்றி யுள்ளார்களென்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கலாம். நம் பரதநாட்டில் எத்தனை கடுங்கோல் மன்னர்களை வென்று அவர்கள் நாடுகளை அந்நாடுகளுக் குரிய பண்டைய அரச வம்சத்தாரைத் தேடித் தேடி ஒப்பித் திருக்கின்றார்கள். தாடகையுஞ் சூர்ப்பனகையும் அரசாட்சி புரிந்தவர்களென்று சொல்லுகின்றார்கள். அவ்வாறாயின் தாடகை அரசாட்சி புரிந்த நாட்டுக்கும் நகரத்திற்கும் பெயர் என்னை? அவளுக்கு அரசாட்சி அவள் தந்தை

வழியில் கிடைத்ததா? அல்லது கணவன் வழியில் கிடைத்ததா? பிரமாணத்துடன் சற்றுக் கூறவேண்டும். தாடகை ஒரு யட்சன் மனைவியென்றும் நமது பொதிகைமலையில் அகத்திய முனிவருக்கு அவளும் அவள் பிள்ளைகளும் இடுக்கண் செய்ய ஆரம்பித்ததனால் அவர்கள் அம்முனிவர் சாபமேற்று அரக்கர்களாகி இமயமலைச் சாரவில் ஆரிய நாடுகளுக்கு இடையிலுள்ள ஓர் ஆரணியஞ் சென்று அங்கு வசித்த தவசிகளுக்கும் மற்றுமுள்ள உயிர் வர்க்கங்களுக்கும் இடையூறு செய்து வந்தவர்களென்றும் இதிகாச புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வே இராமர் கொன்றதனால் எந்நாட்டை அவர் கைக்கொண்டார்? இராவணன் பக்கஞ் சார்ந்தவர்களே கூறுங்கள். சூர்ப்பனகையோ தண்டக நாட்டை அரசாட்சி புரிந்தவளென்கின்றார்கள். அது அக்காலம் ஆரணியமே தவிர நாடல்ல. சூர்ப்பனகை அரசாட்சி புரிந்தவளானால் அவளிருந்தது நாடானாலும் காடானாலும் அது அவளுக்கு எப்படிச் சிடைத்தது. அவள் தாளை அல்லது அவள் கணவன் அரசாண்டு அவ்வழியாகக் கிடைத்ததா? அல்லது எப்படி? அவளோ இராவணன் தங்கை. அவள் கணவனை இராவணன் அக்கிரமமாய்க் கொன்றான். அதனால் அவள் கோபமும் வியாகூலமு மிக்கடைந்தவளாயிருந்த அமையத்தில் அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்வான் போன்று உன் இஷ்டப்படி எங்குந் திரிந்து கொண்டிருவென ஆக்ஞாபித்தான். நந்தமிழ் நாட்டில் அவள் பிரவேசித்து அவள் இஷ்டப்படி நடந்துகொள்ள நம் நாடு இடங் கொடாததனால் விர்தமலைச் சாரலிலுள்ள தண்டகவனஞ் சென்று அங்கு வசித்திருந்த தபசிகளையும் மற்றும் உயிர் வர்க்கங்களையும் வருத்திக்கொண்டிருந்தவளென்று நமது சரித்திரம் கூறுகின்றது. தண்டக ஆரணியம் என ஏன் அதற்குப் பெயரெய்தியது. தண்டகன் என்பவன் இக்ஷ்வாகுவின் புத்திரர்களில் ஓர் ஆரிய மன்னவனல்லவா? அவனுக்கு எய்திய சாபத்தால் அந்நாடு முற்றிலும் காடாயதல்லவா? அது விர்திய பர்வதத்தின் பக்கமல்லவா? அந்தப் பெரிய காட்டில் சூர்ப்பனகை ஒளித்திருந்து மாம்சபட்சணியா யிருந்து உயிர்க்கொலை புரிந்து வந்தவளல்லவா? ஆரணியம் தபசிகளுக்கு இடமாயதன்றோ? மகா சுத்த வீரனான அலெக்ஸாண்டர் (Alexander the Great) என்பவன் நமது பாரத நாட்டின் மேல் சுமார் 2200 ஆண்டுகளுக்கு முன் படையெடுத்து வந்து பஞ்சாப் தேயத்தை ஜெயித்தபோது அவ் வீரன் இமயமலைப் பக்கத்தில் அநேகம் ஆரிய சன்யாசிகள் தவஞ் செய்து கொண்டிருந்தவர்களைக் கண்டானென்றும் அவர்களோடு பேசி நமது நாட்டின் மதாச்சாரக் கொள்கையை அறிந்து மிக்க வியப்

படைந்தானென்றும் உண்மையான சரித்திரங் கூறுகின்றது. 2200 ஆண்டுகளுக்கு முன் வரையும் ஆரணியங்கள் தவசிகளுக்கு இருப் பிடமா யிருந்திருந்ததானால் அதற்குமுன் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நம் தேயத்தில் தவவொழுக்கம் பூண்டவர்களைப் பற்றியுங் கூறவும் வேண்டுமா? அவர்கள் எத்துணைப் பெரிய ஆற்றலை வகித் திருந்தவர்க ளென்பதை இதை வாசிக்கும் நண்பர்களே அறிந்துகொள் ளுங்கள்.

இவ்வாரணியம் தம் இக்ஷுவாகு வம்சத்தாருடைய தென்பது கடைப்பிடித்து அவ்வாரணியத்தில் இராமரும் அவருடைய மனைவி யும் சகோதரனும் காலங்கழிக்க வந்து தவவிரதம் பூண்டிருந்தோ ரல்லவா? இதனாலன்றோ இராமர் சரித்திரம் கூறும் இப்பாகத்துக்கு ஆரணிய காண்டமெனவும் பெயர் எழுகியது. இராவணன் சுயபாஷை தமிழா? தமிழாயிருந்தால் கைலாயகிரியில் சிவபிரானால் நசுக்கப்பட் டுக் கிடந்தபோது அச்சிவபிரானைத் தமிழராகிய நக்கீரர் தோத்திரித் ததுபோலச் செந்தமிழால் தோத்திரிக்காமல் சாமவேதமென்கிற ஆரியபாடையில் தோத்திரிப்பதற்குக் காரணமென்னை?

“சாமவேத மோர்கீதம் ஒதியத் தசமுகன் பரவும், நாமதேய மதுடையார்” என்னுந் தமிழ்மறை, இராவணன் சாமவேதத்தால் தோத்திரித்தானென்பதை நாட்டுகின்றது. தமிழ் இராமாயணத்தி லும் இராவணன் கல்வி கற்கும் பருவத்தினையிருந்தபோது “மனு னாலும் வேதமவை யோராயிரமும் விளங்குங் கலையுந் தசக்கிரீவன் ஓத” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றது இதனால் இராவணன் தமிழ் னல்லன் என்பதும் பெறப்படும். மேலாராய்வாம்—

௩. மதுரையின் கண் தமிழ்க் கடைச்சங்க மிறுதிக் காலத்தில் திருக்குறள் இயற்றப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டது. அவ்வாறு அரங் கேற்றப்பட்ட காலம் சுமார் ௨௦௦௦ ஆண்டுகட்கு முன்னர் என்னலாம். திருக்குறளைக்கேட்ட சங்கப்புலவர்கள் அந்நூலுக்குச் சிறப்புக்கவிகள் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அதுவே திருவள்ளுவமாலையெனத் திருக் குறளுக்குச் சிறப்புப்பாயிரமாக நிலை பெற்று விளங்குகின்றது. அவர்க ளில் ஒருவராகிய பாரதம் பாடிய பெருந்தேவ நாயனார் பாடிய சிறப்புப் பாயிரமாவது “எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்-செப்பிய வள் றுவர்தான் செப்பவரு - முப்பாற்குப் - பாரதம்சீ ராம கதைமனுப் பண்டை மறை-நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.” என்பதே - இச்செய்யுளில் இராமாயணம் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறள் தான் தமிழர்களுக்கு ஒழுக்க நூல். 2000 ஆண்டு கட்டுமுன்னரே திருவள்ளுவமாலையில் மகா மேதாவியர்களாகிய தமிழ் சங்கப் புலவரால் இராமாயணச் சிறப்பு கூறப்பட்டிருக்குமானால் அதற்குமாறாக இக்காலத்தார் கூற்று யாது பயன்படும். சங்கப் புலவர்களோ “பொய்யடிமையில்லாத புலவர்க்குமடியேன்” என நமது சைவ சமயாசாரிய மூர்த்திகளில் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால்போற்றி செய்து துதிக்கப்பட்டவர்கள் சைவசமயத்தின் மெய்யடியார்களில் தொகையடியார் ஒன்பதின் மரின் சங்கப்புலவர்கள் பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் ஆவார்கள். திருக்குறளோ பொதுத் தன்மையில் உலகினர்க்கும் சிறப்புவுகையில் சைவசமயிகளாகிய தமிழர்களுக்குமேயுரியது. திருக்குறளின்பாக்களைச் சைவசித்தரந்த சாதிரங்ளில் எடுத்து உதகரித்திருப்பதுவே இதற்குச்சான்றும். திருக்குறளை யியற்றியோர் முன்னிலையிலேயே இராமர் சரித்திரத்தைச் சிறப்பித்து ஆன்றோர் கூறியிருப்பாரேயானால் அவ்விராமச் சரித்திரம் எத்தகைய நீதிகளை உள்ளடக்கியதென்று நம் போலிகளால் கூறவும் இயலுமா? பிதாமாதாக்கள் வாக்கிய பரிபாலனம், சகோதர ஒற்றுமை, ஸ்திரி புருஷர் அந்நியோந்தியம், மனைவி கணவனிடம் நடக்கவேண்டிய முறை, பெண்களது கற்பமுறை, தெய்வபக்தி, இராஜதந்திரம், பெரியோர்கள் வணக்கம் இவ்வளவும் குறளில் காணலாம். அவ்வளவும் அதற்கு மேலும் இராமசரித்திரத்தில் காணலாம். அதனாலன்றோ நம்பெருந்தேவ நாயனர் திருக்குறள் சிறப்புப்பாயிரத்தில் இராம சரித்திரத்தை உதகரித்தார். தமிழர்கள் ஒழுக்க நூலாகிய குறளில் பிறனில் விழையாமையென ஒரு அதிகாரங் கூறப்பட்டுள்ளது. எத்தகைய பாவச்செயல்களை உலகிற் புரிந்தோனாயினும் பிறன் மனைவியை யிச்சியா திருப்பானேயானால் அவ்வொரு தருமமே மற்றப் பாவச் செய்கைகளைக் கீழ்ப்படுத்தி அவன் புண்ணியவானாவானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. “அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையான் பெண்மை நயவாமை நன்று” என்பதே அக்குறள். இத்தகைய நெறியினின்றோனே தமிழர்களில் பாக்கியவானாவான். நமது பொய்யா மொழியார் வைதீக சைவ நூல்களிற் கூறும் எத்தகைய கடவுளர் பெயர்களையும் அவர் அருளிய குறளில் வெளிப்படையாகக் கூறிற்றிலர் என்பது பல்லோர் கருத்து. ஆனாலோ, “மடியிலா மன்னவன்” என்னுந் திருக்குறளில் “அடியளந்தான்” எனவும் “தாம் வீழ்வார்” என்னுந் குறட்பாவில் “தாமரைக் கண்ணன்” எனவும் மகாவிஷ்ணுவை |யெடுத்து அப்பொய்யா மொழியார் கூறியிருப்

பாரேயானால் மகா விஷ்ணுவின் தெய்வத்தன்மை இத்தகையதென நம் போலிகள் கூறுவது மிகையாம். அவ்வாறு கூறிபதிலும் உலகளந்தா னெனவுஞ் சொன்னார். மகாவிஷ்ணு உலகை அளந்தது வாமனாவ தாரத்தின் ஒரு செயல். விண்டிவின் தசாவதாரங்களில் ஓர் அவதாரப் பெருமையை யெடுத்துச்சொன்ன மாத்திரையானே ஒன்றின் முடித் தல் என்னுந் தந்திர உத்தியால் மற்ற அவதாரங்களையும் அந்தந்த அவதாரங்களின் நிகழ்ச்சிகளையும் நமது பண்டைய நூல்கள் கூறும் முறைப்படிக்கே நாயனாரும் உடன்பாடாகக் கொண்டவரென்பது நன்கு விளங்கும். மற்றைய அவதாரங்களினும் இராமாவதாரமே மிக்க சிறப்புடைத்தென்பது உயர்ந்தோர் கொள்கையாதலால் நாயனாரும் அவ்வாறே கொண்டிருந்தாரென்பதும் விளங்கும். நமது தமிழ் அரசர்களிலாவது மற்றெந்நாட்டு அரசர்களிலாவது மாற்றரசன் மனைவியைப் பலாத்காரமாகக் கொண்டு போனதாக எந்நூலினும் கூறப்பட்டிருக்கவில்லை. புத்தத்தில் சிறைப்பட்ட அரசனையும் அவன் மனைவிமக் களையும், புத்தத்தில் மாண்ட அரசன் மனைவிமக்களையும் ஜெயம் பெற்ற அரசர் தம் ஆளுகைக்குள் வைத்து அவரவர்களுக்குத் தக்க வாறு ஆதரித்து வந்தவர்களென வல்லவா கூறுகின்றது. இராவணனைப் போன்ற சில மூடர்களிருந்திருக்கலாம். மூடர் கொள்கையை நீதிப் பிரமாணமாகச் சான்றோர் கொள்ளார்கள். ஒப்புயர்வில்லாத காரணிய மிக்க நமது ஆங்கில அரசர்களின் அரசாட்சி மாண்பே இதற்குச் சான்றும்.

ச. நமது தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டுச் சைவ வேளாண் குலத்திற் பிறந்த சைவப் பெருமக்கட்குச் சமய உணர்ச்சியை உணர்த றும் நூல் தமிழ் மறையென்னப்படும் தேவாரமாதிய பன்னிரு திரு முறைகளும் திருவுந்தியார் ஆதிய பதினான்கு சித்தாந்தசாத்திரங் களுமேயாம். சைவன் எவனும் இதை மறுக்கான். மறுக்கப் புகுந் தானே யாமாகில் அவன் உண்மைச் சைவனல்லென்றே பெறப்படும். தேவாரத்தை அருளிச் செய்தவர்கள் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர். இவர் கள் எத்தகையரென்றால் பசுகரணம் நீங்கப் பெற்றுப் பதிகரணமடைந் திருந்தோரெனக் கூறப்படுபவர்கள். இவர்களைப்பற்றி நமது சித்தாந்த நூலிற் கூறுவதாவது :—

“பாலை நெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங் - காலனை அன்றேவி கராக்கொண்ட - பாலன் - மரணந் தவிர்த்ததுவும் மற்றவர்க்கு நந்தம் - கரணம்போ லல்லாமை காண்” என்பதே. இச் செய்புளையும் இச்செய்யுட் பொருளையுஞ் சைவன் எவனும் மறுக்கான்.

மறுக்கப்படுவனேல் அவன் போலிச் சைவனே. இந்நாயன்மரர்கள் அருளிய திராவிட வேதம் பதிவாக்காகவே கொள்ளப்படும். ஏனென்றால் அவர்கள் பசுகரணம் நீங்கப்பெற்றுப் பதிகரண முடையோராயிருந்து அருளிச் செய்தமையின்.

ரு. இராம இராவண சரித்திரம் திராவிட வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அவைகளிற் சில வருமாறு.

சம்பந்தர் உ-ம் முறை - திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர்த் தேவாரப் பதிகம்

- “மெய்சொல்லா இராவணனை மேலோடி யீடழித்துப்
பொய் சொல்லாதுயிர்போனான் புள்ளிருக்கு வேளூரே”
- “ஆகாயத் தேரோடு மிராவணனை யமரின்கட்
பொகாமே பொருதழித்தான் புள்ளிருக்கு வேளூரே”
- “மறங்கொண்டங் கிராவணன்நன் வலிகருதி வந்தானைப்
புறங்கண்ட சடா யென்பான் புள்ளிருக்கு வேளூரே”
- “எண்ணின்றி முக்கோடி வாணனதுடை யானைப்
புண்ணொன்றப் பொருதழித்தான் புள்ளிருக்கு வேளூரே”
- “விடைத்துவரு மிலங்கைக் கோன்மலங்கச் சென்றிராமற் காப்
புடைத்தவனைப் பொருதழித்தான் புள்ளிருக்கு வேளூரே”

சம்பந்தர் ங-ம் முறை திருவிராமேசுவரப் பதிகம்.

- “தேவியை வவ்விய தென்னிலங்கைத் தசமாமுகன்
பூவியலும்முடி பொன்றுவித்தபழி போயற
ஏவியலுஞ் சிலை அண்ணல் செய்திரா மேச்சரம்”
- “மானன நோக்கி வைதேகி தன்னையொரு மாயையால்
கானதில் வவ்வியகா ரரக்கன்னுயிர் செற்றவன்
நனமில்புகழண்ணல் செய்திரா மேச்சரம்”
- “உரையுண ராதவன் காமமென்னு முறுவேட் கையான்
வரைபொரு கோளிறச் செற்றவில்லி மகிழ்ந் தேத்திய
விரைமருவுங் கடலோத மல்குமிரா மேச்சரம்”
- சனி புதன் ஞாயிறு வெள்ளி திங்கட் பலதீயன
முனிவுசெய் துகந்தானை வென்றவ்வினை மூண்டிட
இனி யருணல்கி டென்று அண்ணல் செய்த இராமேச்சரம்.

அப்பர் திருந்தாண்டகம் திருவலர்புரப் பதிகம்

- “செங்கண்மால் சிலை பிடித்துச் சேனை யொடுஞ்
சேது பங்கனஞ் செய்து சென்று புக்குப்
பொங்கிப் போர்பல செய்து புகலால் வென்ற
போர ரக்கன்”

கூ. மேலெடுத்துக்காட்டிய தமிழ் மறையின் வாக்கியங்களை ஒன்றுபடுத்தி உணர்த்தப்பாலது யாதெனில், இராமபிரான் தமது சிற்றன்னையின் ஆணையைத் தலைமேற்கொடு தாமும் கற்புக்கு அரசியாகிய தமது மனைவியும் நாடுவிட்டுக் காடுபுகுந்து காலங்கழிக்கும்போது, காம வெறி கொண்டவனும் பரஸ்திரீ கமனமே தொழிலாகக் கொண்டவனும் தருமநீதி யறியாதவனும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஆகாய மார்க்கத்திற் செல்லும் நவக்கிரகங்களுக்கே பற்பல தீமை புரிந்து வந்தவனுமாகிய இராக்கதனான இராவணன் வஞ்சனையான மாயா காரியங்களைச் செய்து சீதா பிராட்டியாரைப் பலாத்காரமாகக் கைப்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகப் போகையில், அதைக் கண்டு கொண்ட சடாயு கேட்கப் பொய்யும் பித்தலாட்டமும் இராவணன் கூறியதால் அவனை யடித்துத் துன்பப்படுத்தினு னென்றும் தன் உயிருக்கு அபாயம் நேரிட்டதால் இராமனைக் காணும்வரை உயிரோ டிருந்து இராமரிடம் நடந்த விர்த்தாந்தங்களைக் கூறி உயிர் துறந்தா தானென்றும், இராமர் கடலில் சேதுக்கட்டி அவ்வழி போய் இராவணனுடன் தர்ம யுத்தஞ்செய்து அவனையும் அவன் சேனைகளையும் கொன்று நாசப்படுத்திச் சீதாபிராட்டியாரை அழைத்துத் திரும்புகையில் சமுத்திர மத்தியில் ஒரு திட்டில் சிவப்பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து அத்தலத்துக்குத் தமது பெயரால் இராமேச்சுர மென்னும் பெயருங் கொடுத்துப் பின்னர் அபோத்தியெய்தின ரென்பதுவேயாம். அண்ணல் என்றும் ஈனமில்லாப் புகழ் அண்ணல் என்றும் இராம மூர்த்தியைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கின்றதையும் கவனத்தில் வைக்கவேண்டும் இன்னுஞ் சற்று ஆராய்வாம் —

அப்பமூர்த்திகள் க-ம் முறை திருவிராமேசுரப்பதிகம்.

“ பாசமுங்கழிக்க கில்லா வாக்கரைப்படுத்துத் தக்க வாசமிக் கலர்கள்கொண்டு மதியினால் மால் செய்கோயில் ”

“ பலவுநான் தீமை செய்து பார்தன்மேற் குழுவிவந்து கொலையிலார் கொடியராய வாக்கரைக் கொன்று வீழ்த்த சிலையினன் செய்த கோயில் ”

“ வன்கண்ணர் வாளர்கள் வாழ்வனை யொன்றறியார் புன்கண்ணராகி நின்று போர்க்கள்செய் தாராமாட்டிச் செங்கண்மால் செய்த கோயில் ”

இந்தச் சுருதி வாக்கியங்களில் இராவணன் உள்ளிட்ட அரசர்களை, மாயையோடு கூடியவர்கள், பலகாலம் தீமை செய்தவர்கள், பூமியின் கண்ணுள்ள பல்லுயிர் வாக்கங்களையும் கொலை செய்யுங் கொடி

யோர், வன்கண்ணர், புன்கண்ணர் எனப் பலவாறு அவர்கள் செய்த தீவினைகளை யெடுத்துக் காட்டி இழித்துக் கூறியிருப்பதைச் சைவ சமயிகளாகிய தமிழர் பல்லோரும் காணவேண்டும். இராமமூர்த்தி சில பெருமானை அன்பால் வழிபட்டவரென்றும் அவர் யாரெனில் மால் (அதாவது மகாவிஷ்ணு அவதாரம்) எனவுங் கூறப்பட்டுள்ளது.

எ. இன்னுஞ் சற்று ஆராய்வாம். இதை வாசிப்போர் இது தற்காலத்திய தினகரசுந்தரி, மதனபூஷணி முதலிய நாவல்கள் போலில்லையென்று அகிரத்தை செய்யாமல் நமது பூர்வீக சரித்திரத்தையும் நமது சமயக்கோட்பாட்டையுந் தழுவிப் பிரமாணமாக யெழுதப்பட்டிருப்பதைக் கைக்கொண்டு நடுவு நிலைமையாய் நின்று வாசிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து எழுதுகின்றேன். இராம இராவண யுத்தத்தைக் குறியாது இராவணனை மட்டும் தனித்துச் சொல்ல நேரிட்ட அமையத்தில் இராவணன் இத்தகையனென்று திராவிட வேதத்தில் கூறியிருப்பவைகளில் சில வருமாறு:—

“இரக்கமில் குணத்தொடுலகெங்கும் நலிவெம்போர் அரக்கன்” சம்பந்தர் உ-ம் முறை திருவையாறு. “தூர்த்தன்” ஷே உ-ம் முறை. திருவிருக்குக்குறள் — “அறமழிவு பெற உலகு தெறு புயவன்” ஷே திருப்பிரமபுரம் “வசிதருமுருவொடு மலர்தலை யுலகினை வலி செயு ரிசிசரன்” ஷே திருப்புறவம். “உரை செய் தொல்வழி செய் தறியா இலங்கைமன்” ஷே உ-ம் முறை திருவையாறு. “இரக்க மொன்றுமிலான்” ஷே திருமழபாடி என்பன இன்னமும் பலவுள்.

அ. இச்சுருதி வாக்கியங்களால் இரக்கமில்லாத குணத்தோடு உலகிலுள்ள உயிர்களைத் துன்பஞ்செய்து யுத்தஞ் செய்பவன், காழகன் அதாவது பரஸ்திரிகமனம் பண்ணுபவன் தருமத்தைத் தொலைத்து உலகத்தை அழிப்பவன், குற்றம் பொருந்திய தேகத்தோடு உலகுக்குத் துன்பமே செய்யும் இராட்சதன். வேத முதலிய ரீதி நூலில் விதித்த வற்றைச் செய்து அறியாதவன் என இராவணனை இழித்துக் கூறியிருப்பதை எல்லோரும் கவனியுங்கள். நமது தமிழ் மறையில் இராவணனைக் குறித்துக் கூறப்பெற்ற பல விடங்களிலும் “தூர்த்தன்” என்றே அவனைச் சொல்லியிருக்கின்றது. ஏனெனில் அவன் பூர்வ வினை வசத்தால் அதிக காமத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனாகி எண்ணிறந்த கற்புள்ள ஸ்திரீகளின் கற்பைக் குலைத்தவனாகையால். நமது அகத்தியபிரானது மனைவியாராகிய நம்மன்னையாரையே அவன் காழுற்று கிரகித்துக் கொள்ளப் பிரயத்தனப்பட்டானெனில் அவனது காமவேட்கை இத்தன்மையதெனக் கூறவுமுடியுமோ. நந்தமிழ் நாட்டுக்

குள் இராவணனைப் பிரவேசியாதிருக்க அகத்தியர் தமிழைப்பாடி பொதியமலையை உருகச் செய்ய அதற்குள் அகப்படும் தருணத்தையிருந்து பிரார்த்தித்துத் தப்பிப் பிழைத்து ஓடின அன்று முதல் தான் ஜனன ஸ்தானத்திற்போய் அங்குள்ளவர்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்ய ஆரம்பித்தான். பொதிய மலை உருகின சரித்திரம் சோணசைலமலை உக-ம் செய்யுளைப் பார்க்க. இராவணன் உலோபா முத்திரை அம்மனை யிச்சித்த சரித்திரம் சிறப்புப் பெயர் அகராதி அகத்தியர் தலைப்பின் கீழ்ப்பார்க்க. இராமச் சரித்திரத்தை மதுரைக் கடைச்சங்கப் புலவோர் சங்கத்து இராமாயண மென்ற பெயருடன் ஓர் அரிய நூல் இயற்றி யுள்ளாரென்றும் அது இன்னும் வெளிப்படவில்லை யென்றும் அதி லுள்ள இரண்டொரு அகவற்பாக்களைச் சில காலத்துக்கு முன்னர் எங்கேயோ உதாரண வாய்ப்பாடுகளில் தாம் பார்த்து மிக்க அதிசயப் பட்டதாயும் தமிழில் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியுடைய ஒரு புலவர் என்னி டங் கூறியுள்ளார். சிறப்புப்பெயர் அகராதியிலும் இவ்விரங் காணப்படுகின்றது. சங்கத்தார் இயற்றிய புறநானூறு நள அசெய்யுளில் சீதையம்மனை இராவணன் எடுத்துப் போனதை “வெளவியருன்று” என இழிவான சொல்லால் கூறியிருக்கின்றது. மணிமேகலை யென் னும் புறச்சமய நூலில் இராம இராவண விடயம் கூற நேரிட்ட அமை யம் இராவணனை “மாட்சியிலிராவணன்” என்று அவன் நடத்தையி னால் அவனை யிழித்து அந்நூலாசிரியரான சங்கப்புலவர் கூறியுள்ளார்.

கூ. இதுகாறும் காட்டிய பிரபல பிரமாணங்களால் வான்மீகர், கம்பர், தமிழில் கூர்ம புராணம் இயற்றியோர், இவர்கள் கூறியிருப்ப தற்கிணங்கவே நமது திராவிட வேதமும் இராம இராவண யுத்தத் தைக் கூறுமானால் அதற்கு முற்றும் மாறாக இராவணன் செய்ததெல் லாம் நியாயமே; இராமன் செய்ததெல்லாம் அக்கிரமமேபென விகட மும் குமார்க்கமும் நிறைந்த கற்பனைக் கட்சியை எவ்வித பிரமாணமும் காட்டாமல் பேசுவோர்களிடம் என்ன பேசவிருக்கின்றது.

கூ0. இன்னுமொன்றுளது. இராமரை விஷ்ணுவென நமது திராவிட வேதம் தாபித்துவிட்டது. விஷ்ணு யாரென விசாரிப்போ மானால் “அரியலாற் நேவியில்லை யைய னையாறனார்க்கே” “கடல் வண்ணனாகி நின்ற தேவியைப் பாகம் வைத்தார் திருப்பயற்சூரனாரே” என்பதாதிய திராவிட சுருதிக்களாற் போந்த நியாயத்தால் ஒரு சக்தி யாகவே விஷ்ணு விளங்குகின்றார்.

“ஏகைவஸத்தி பரமேஸ்வரஸ்ய ப்ரயோஜநார்த்தாய சதூர்விதானத் போகேபவானி புருஷேசவிஷ்ணு க்ரோதேசகாளி ஸமரேசதூர்க்கா.”

என்னும் ஆரிய சுருதியும், சிவசக்தி யொன்றே பவாநி, விஷ்ணு, காளி, தூர்க்கையெனத் தொழில் வேறுபாடு பற்றி நான்காக விளங்குவதாகவும், கோஷிக்கின்றது. ஆதலால் துடிசைக்கிழாரும் அவர்கள் எழுதி வரும் நவீனக் கொள்கையைக் கைப்பற்றினோர்களும் நமது அன்னையையும் நமது வேதத்தையும் அவ்வேத மியற்றிய ஆரிய பெரு மக்களையும் புறக்கணித்தோராவர். இவ்விதமாக ஆரம்பத்தில் காட்டியபடி சைவ சித்தாந்த நூலாசிரியர்களால் நமது சைவ சமயாசாரியர்களைப் பதிப்பொருளே யென்றும் அவர்கள் அருளிய அருட்பாக்களைப் பதிவாக்கே யென்றும் கிர்த்தாரணஞ் செய்திருக்கின்றேன். நமது சட்ட திட்டமாகிய திருக்குறளினது சிறப்புப்பாயிரத்திலும் புகழப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வகையாகச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இராமசரித்திரத்துக்கு நேர் விரோதமாக நவீனக் கொள்கையார் கற்பனை கற்பிப்பதால் தமிழர்களது சைவ சித்தாந்த நூலுக்கும் அவர்கள் ஒழுக்க நூலுக்கும் இவர்கள் புறம்பாகிறார்களென்பதும் சொல்லாமே யமையும்.

மேலே யெழுதியிருப்பதில் ஒரு விடயமும் பிரமாணமற்றதன்று. நானாக ஒன்றும் கற்பித்திலன். ஒருவர் பேரிலுங் குறைகூறப் புகுந்தேனல்லன். பண்டைய காலந் தொட்டுப் பிரமாண பூர்வமாக நந்தமிழ்நாடு முழுதும் உடன்பாடாகக் கைக்கொண்டும் ஆசாரத்திலும் ஆசரித்து வரும் மார்க்கத்துக்கு நவீன மார்க்கம் காலத் தன்மையால் உண்டாகி வருவதை நஞ்சைவ சமயிகளும் தமிழரும் நன்குணர்ந்து உண்மை யின்னதெனக் கடைப் பிடிக்குமாறு நம் பெருமக்களை வேண்டுகின்றேன். சிவானுபவச் செல்வர்களாகிய அருணகிரிநாதரும், தாயுமான சுவாமிகளும் மற்றையோரும் இராமரைப் புகழாதாரில்லை. ஆரிய உபநிடதங்களிலும் வைணவ திராவிட வேதமாகிய திருவாய் மொழியிலும் இராமர் சரித்திரம் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது.

தனது ஜீவிபகாலம் முழுதும் பூமண்டலபாத்திரையிலேயே செலவழித்த சோனேரா (Sownerae) என்னும் பிரான்ஸ் தேசத்தார் ஒருவர் 100-வருடங்கட்கு முன் எழுதி அச்சிட்டிருக்கிற ஒரு புத்தகத்தில் நம் இந்திய நாட்டு வளப்பங்களையும் ஆசார ஒழுக்கங்களையும் மற்றெல்லா நாடுகளிலும் உள்ளவைகளுக்கு மேலானதென்று எழுதியிருப்பதில் இராமரைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதாவது “தருமநெறி தவறாத சுத்தவீரமான சத்திய இராமன்” என்று எழுதியிருக்கிறார். ஒகோ இதென்ன வியப்பு, புறநாட்டாரும் புறச்சமயத்தாருங்கூட இவ்வாறு புகழும் நமது இராமமூர்த்தியை நம் தேசத்தாரே நம் கல்வி

யாளரே ஒருவித ஆதாரமுமின்றிப் புறக்கணித்துப் பேச ஆரம்பிப் பார்களேயானால், இதைக் கலியின் வன்மையென்று சொல்லலாமா? அல்லது நம்நாட்டின் சீரையும் நமது மூதாதைகளாகிய ஆன்றோர் புகழையும் கெடுக்கத் தோன்றினவரின் வன்கண்மை யென்று சொல்லலாமா? அறிவுடையோர்களே! கூறுங்கள், கூறுங்கள்.

சைவர்களுக்கு முக்கிய பிரமாணமாகிய சைவத் தமிழ்மறை, சைவசித்தாந்த சாத்திரம், தமிழர் ஒழுக்கநூல், இவைகளின் பிரமாணங்களைக் கொண்டே இவ்வாராய்ச்சி யெழுதப்பெற்றுள்ளது என்பதையும் நமது சகோதரர்கள் பல்லோரும் தெரிந்துகொண்டு என்னிடம் ஏதாயினும் குற்றம் காணப்படின அதை மன்னிக்கக் கடவார்கள்.

இவ்வண்ண நிகழ்ந்த வண்ண மினியிந்த வுலகுக்கெல்லா
முய்வண்ண மன்றி மற்றோர் துயர்வண்ண முறுவதுண்டோ
மைவண்ணத் தாக்கி போரின் மழைவண்ணத் தண்ணலேயுன்
கைவண்ண மங்குக் கண்டேன் கால்வண்ண மிங்குக்கண்டேன்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

திருச்சிராப்பள்ளி, சகாப்தம்

கௌரவ ருத்ரோத்காரி

ஆடித்திங்கள்.

திரு. மா சாம்பசிவன்.

“அவனன்றி யோரணுவு மசையாது”

மேற்கூறிய ஆப்தர் மொழியின் கருத்து யாவுமிறைவன் செயலே யென்பதே. மற்றோரும்,

“ஆட்டு வித்தா லாரொருவ ராடாதாரே
யசைவித்தா லாரொருவ ரசையாதாரே.”

“பார்க்கினன் டபின் டப் பரப்பினைத்து நின்செயலே
யார்க்குஞ் செயலில்லை யையா பராபாமே.”

என்றார்கள்.

எல்லாச் சீவசகங்களும் சக்திகளும் நிரந்தரமான காரணமாகப் பதியிடமிருந்து வெளிப்படுகின்றன. சடப் பிரபஞ்சத்தையும் சீவப் பிரபஞ்சத்தையும் சிருட்டித்தலென்றால் முதல்வ னுக்கினையின்படி ஒரு சொல் கூறிய மாத்திரையானே தோற்றுவித்த லென்பதல்ல. அவைகளெல்லாம் சாசுவதமான வெளிப்பாடுகளேயாம். முதல்வன் யாவையும் தன்னிடமிருந்தே தோற்றுவிக்கின்றனன். பிரபஞ்சமோர் காலத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டும், சில நிபந்தனைகள்படி நடைபெற நியமிக்கப்பட்டும், முதல்வனுடைய சம்பந்தத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டதல்ல. காரணமாகிய பொருள் சாசுவத தொழில் பெறும். ஒரு வஸ்துவை சிருட்டித்த பொருளே அதையு மியக்குகிறது. அவ்வாறிலையாயின் அப்பொருளுருவங் குலைகிறது. இதை நாம் அனுபவத்தில் காண

லாம். தீ படவே உலோக ஓட்டு கெடும். சடப்பொருள் தானே தோற்றுவித்துக் கொள்ளாதவாறு தங்களுருவை நிலை நிறுத்தலு முடியாது. எவ்வித உயிரும் இறைவன் இடைவிடாதருளியதே. நமது இச்சாளுனக் கிரியைகள் தொழில் படல் நம்மாலன்று. எவ்வகை சீவநிலையிலும் நம்மிலுள் சக்தி இறைவனுடையதேயாம்.

ஆதித்தனிடமிருந்து வெப்பமு மொளியும் வெளிப்படல் போன்று முதல்வனிடமிருந்து உயிர் புறப்படுகிறது. அவைகளோர் காலத்தில் உண்டாக்கப்படுதலும் மற்றோர் காலத்தில் உண்டாக்கப்படாமையு மில்லை என்பதல்ல. அவைக ளிடைவிடாமல் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. ஓரறையிலிருந்த விளக்கு அணையப்பெற்றால், ஒளி மறைகிறது. ஆதித்தனழிவுற்றால், பிரபஞ்சமிரு ளடையும். கிரகங்கள் நாசமுறும். அந்நிலைக்குக் காரணம் யாதெனில் வெவ்வேறு சடஉருவங் களை நடுவினின்று சிருட்டித்துத் திதி செய்யும் ஆதித்தனிடமிருந்து வெளிப்படுகிற சகல சூக்கும சக்திகளும் அவனில்லாவிட்டால் தொழில் படா. ஒரு பொருளைத் தோற்றுவிக்கும் காரணப் பொருளிலையாகின், காரியமாகிய பிரபஞ்சம் நிலைபடாது.

தாவரவர்க்கம், விருக்ஷவர்க்கம், பிராணிவர்க்கம் எனும் மூவகைப் பொருள்களும் சூக்குமசக்திகள் பதியப்பெற்று தொழில்படுகின்றன. தாவரவர்க்கப் பொருள்களிலும் ஆன்மா உளது. பளிங்கு உருவெடுப்பதும், ஒளி, வெப்பம், மின்சாரமாகிய இவைகளியற்றும் அற்புதங்களும், சடப்பொருள்களின் வெளியிலிருந்தே இறைவனின் ஆக்கணையின்படி நடைபெறும். அவையவ உருப்பு அமைப்பெனும் பொருள்கள் உயிருள்ளவை என்கிற குறிகளுடையவை யென்றும், மின்சார சம்பந்தமான எழுகைக்குப் பிரதி உத்தரம் தருபவைகளென்றும், நஞ்சுபடில் வருத்த மடைகின்றதென்றும், Dr. Bose முதல் முதல்கண்டுபிடித்தனர். இதைத் தான் மாணிக்கவாசகரும்,

“லேரீர் நெருப்புயிர் லீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன்
புலனய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்.”

என்றார். இதனால் உயிர் அப்பொருள்களில் இயல்பாயுள்ளதென்று நினைக்கலாகாது. இறைவன் இயக்கத்தால் அப்பொருள்களியங்குகின்றது. எல்லாப் பொருள்களும் இறைவனிடமிருந்து வரும் சூக்கும சக்திகளால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு இலையெனின் எப் பொருளும் நிலைக்காது.

விருக்ஷ வர்க்கத்தில் உயிர் உளதென்பதற்குச் சாட்சியம் அதிக முண்டு. வேர், இலைகள் பூமியிலிருந்து கூடியமட்டும் அதிக போஷிப்பு அடைய முறுக்கிக் கொள்ளலும், படர் கொடிகள் அடுத்திருக்கும் மடல் கண் மேல் சுற்றிக்கொள்ளலும் எதன் பொருட்டு? இவைக ளுக்கு உத்திரவாதம் செய்ய செடிகளின் மூலப்பொருள்களில் யாதொரு சக்தியுமில்லை. ஆகையால் வெளியிலிருந்தோ, உள்ளிருந்தோ, செடிகளின் சலனத்தை நடத்த சக்திகள் வருகின்றன என்பது நிர்மை.

சுமது மனமு முடலுங்கூட முதல்வனால் நிரந்தரமாகத் தோற்று விக்கப்பட்டவை, மனிதனங்க சம்பந்தமான உருவுள்ளவன். அவன் முதல்வனிடமிருந்து உயிரைப் பெறவும், அவ்வாறு பெற்ற நிலைக்குத் தக்கபடி சுகமுறவும், சிருட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான். முதல்வன் சத்தி நம்மிச்சையிற் பதிந்து பலவித அன்பும் ஆசைகளும் தோன்றுகின்றன. அறிவுமவ்வாறே. இறைவனின் ஞானசக்தி நம தறிவிற் பிரவேசிப்பதனால் நமக்கு பகுத்தறிதலும், தெரிந்து கொள்ளலும். நினைத்தலும் உண்டாகின்றன. அந்த ஞானசக்தியினால் எல்லாவித அறிவைச் சேர்ந்த மனோசக்திகளும் உண்டாகின்றன. தாயுமான வரும்.

“அறியாமை மேலிட்டறிவின்றி நிற்குங்
குறியேற் கறிவென்ற கோலம்—வறிதேயா
நீயுணர்ந்த நானுணரு நேசத்தா லோவறிவென்
றேயெனக்கோர் நாம மிட்டதே.”

என்றார்.

கண் அங்க சம்பந்தமான உருவு. அதிலொளி பாயும்போது நாமறிகிறோம். நமக்கு ஒளிதர முதல்வ னிவ்வழியை நியமித்தனன். செவி ஒளியாலன்றி வேறுவிதமா யியக்கப்படுகின்றது. வெளியி விருந்து கண்ணிற்குள் புதுவது (Ether) ஆகாச உயிர் உருவம். செவியில் புதும்போது அது வாயுருபமாகிறது. இரகசந்த விந்திரியங்களில் பிரவேசிக்கும்போது, புஷ்பவாசனை பழவாசனை உருவங்களாகின்றது.

நம்முடைய ஸ்தூல சரீரத்தை யோசிக்கின், அது அங்க சம்பந்தமானதென்றும், உள்நிற்கு மான்மாவாலும், வெளிநிற்கும் பிரபஞ்சத்தாலு மியக்கப்படுமென்றும், அவைகளின் மூலமாய் பல வழிகளிலும், படிகளிலும், முதல்வனிடமிருந்து உயிரையடைய தகுதியுடையதென்றும் நாமறியலாம். இச்சரீரத்தில் கண்ணின் ஒளிசேராத போது கண்பார்வை யின்மையாகும். வாயுசலித்துச் செவியினுள் புகா விட்டால் சப்தம் கேட்கிறதில்லை. ஆன்மா சரீரத்தைவிட்டு நீங்கில் சரீரமிறக்கிறது. அம்மாதிரியாகவே ஆன்மாவிற்கு ஒரு சுதந்தரமு மில்லை. அது முதல்வனிடமிருந்து இடைவிடாது உயிரையடைகிறது.

ஆகையால் பிரபஞ்சத்தில் நாம் பார்ப்பது இறைவன் உயிரோயாம். சிருட்டிக்கப் பட்டவைகளெல்லாம் இறந்தவைகளேயாம். முதல்வனிருப்பதால் பொருள்கள் உருவுமுள்ளவைகளாகின்றன. சிருட்டிக்கப்பட்ட ஒவ்வொன்றும் தன்னுடைய இயல்புக்குத் தக்கபடி முதல்வனுடைய அன்பு, ஞானம் சக்திகளை ஒரு மிதத்திலடைகிறது. இது ஏகான்ம வாதமன்று. முதல்வன் தன்னிலிருந்து பிரபஞ்சங்களைத் தோற்றுவித்தாலும் அவைகள் கடவுளாகா. எல்லாம் முதல்வன் செயலேயாகும்.

17-7-23.
அரக்கோணம்.

D. கோபால சேட்டி. B. A.

முப்பொருளுறவு

இப்புத்தகம், “நியு ரிபார்மர்” பத்திராதிபர் D. கோபால செட்டியாரால் எழுதப்பட்டது. இதில் சைவ சித்தாந்தத்தின்படி, பதி, பசு, பாச உறவை நமது சாஸ்திரங்களில் இதுவரையில் கூறியிராத அநேக ஆச்சரியமான புது கோட்பாடுகளைக்கொண்டு, காதலாமலகம்போல் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறதுடன் அநேக நுட்பமான ஞான விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்நூலை சைவ சித்தாந்த சிகாமணிகளாகிய திருவாளர்கள் T. பொன்னம்பலம் பிள்ளை M.R.A.S., பாலயங்கோட்டை சைவசபை காரியதரிசி, V. M. கல்லியாணசுந்தரம் பிள்ளை B.A., L.T., M. S. பூரணலிங்கம் பிள்ளை B.A., L.T., V. P. காந்தமதி நாதபிள்ளை B.A. T. இராமலிங்கபிள்ளை M.A., முதலிய அநேகரும், ஐஸ்டிஸ், சுசுணபோதினி முதலிய பத்திரிகைகளும் வியந்து பேசுகின்றனர். இதன் விலை அனா 8. வேண்டியவர்கள் அடியில் கண்டவருக்கு எழுதவும்.

D. கோபால செட்டி,

“நியு ரிபார்மர் பத்திராதிபர்” அரக்கோணம்.

சருவஞானோத்தர ஆகமம்

ஞானபாதம் தமிழ் மூலமும், முத்திரத்த விருத்தியும்

இது ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரரால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியருக்கு உபதேசித்தருளப்பெற்றது. சைவசித்தாந்த சாரமாயுள்ளது. விருத்தியில் பல அரும்பெரும் விஷயங்கள் விளங்கும். வடமொழி மூலமும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றது. நயம் கிளேஸ் காகிதத்தில் பக்கம் 200 வரையுள்ளது. வேண்டுவோர் நம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை ரூபா 1—8—0 தபால் சார்ஜ் வேறு

ஒரு முறையில் ஐந்து புத்தகம் வாங்குவோர்க்கு ஒரு புத்தகம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்:

பொ. முத்தைய பிள்ளை,

சிவாகமசங்கம், தேவகோட்டை.

திருவருள் கம்பெனி THIRUVARUL & Co.,

General Merchants & Booksellers, 43, Palayappen Street,
G. T. MADRAS.

ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை

பல நூல்களைப் படித்து அறிதில் அறியும் வேத சிவாகமங்களின் ஞானபாதிப் பொருள்களை யெல்லாம் பல பிரபல பிரமாணங்களோடு இவ்வரையில் அறிபக் கூடும். ஷை சுவாமிகள் திருவுருவப் படத்தோடு, பட்டு கலிகோ பயிண்ட் செய்தது.

விலை ரூபா 4—0—0

பட்டினத் தடிகள் பிரபந்த விருத்தியுரை ரூ. 3 8 0
கம்ப ராமாயண வசனம் (திரு அவதார முதல் பட்டாபிடேகம் வரையில்) 3 0 0

	ரூ. அ.		ரூ. அ.
வினோதரச மஞ்சரி	2 0	பகவத் கீதை பாக்கட் சயிஸ்	1 0
பரமபதமார்க்கம்	0 8	ஞானத்திரட்டு	1 0
ஜடபாதோ பாக்கியானம்	0 8	தேவி பாக்கிரமம்	1 4
பூலோக இன்ப துன்பம்	0 6	சங்கீத ஞானபூஷணி	1 8
விரிந்துலா	1 0	சின்மய தீபிகை	0 8
செந்தமிழ் வானவர் சரித்திரம்	0 12	திருமுறைத் திரட்டு (காஞ்சி	
பிரபஞ்ச பாவபுண்ணியம்	0 8	நாகலிங்க முதலியார் பதிப்பு	2 8
முக்தி சோபானம்	0 8	மஹாபதிவிரகைகளின்சரித்திரம்	0 8
இந்திரஜாலக் கதைகள்	0 8	பன்னிரண்டு ராசாக்கள் கதை	0 12
பட்டினத்துப் பிள்ளையார்		சிங்கசாரத்தின தீபம் (வைத்திய	
திருப்பாடற்றிரட்டு. சுவாமி		நூல்)	2 8
கள் சரித்திரமு மடங்கியது.	2 0	கண்ணுசாமியம் வைத்தியநூல்	1 8

இவைகளன்றி இதர நாவல்களும், பாடசாலையில் வாசிக்கும் சிறுவர்களுக்கு வேண்டிய, தமிழ் வாசகங்கள், இலக்கணப் புத்தகங்கள், தேச சரித்திரங்கள் முதலியனவும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

RINGWORM OINTMENT

இது சரீரத்தில் உண்டாகும் தேமல், சகலவிதமான படைகள், சொறி, காப் பான் முதலியவற்றிற்கு, ஷை சரீரத்தின் பாகத்தை காப்பாலிக் சோப் தேய்த்து சுத்தஞ் செய்து ஒருமுறை பூசினவுடன் மிகவும் குணம் தரும்.

விலை புட்டி 1-க்கு 0—8—0 1 டசன் புட்டி 5—4—0

EUCALYPTUS OIL

பூகலிப்டஸ் ஆயில் என்னும் நீலகிரித் தயிலம் புட்டி 1-க்கு 0—4—0
1 டசன் 2—8—0

தர்மா மீட்டர் என்னும் சுரம்பார்க்கும் டிஃகிரி 0—14—0 1 டசன் 9—0—0

குறிப்பு:— ஷை புத்தகங்களுக்கும், மருந்துகளுக்கும், பாக்கிச் சிலவும் தபால் சிலவும் பிரத்தியேகம்.

Printed at the Sadhu Press, Royapettah and Published by
I. Authimoola Mudaliar, G. T. Madras.